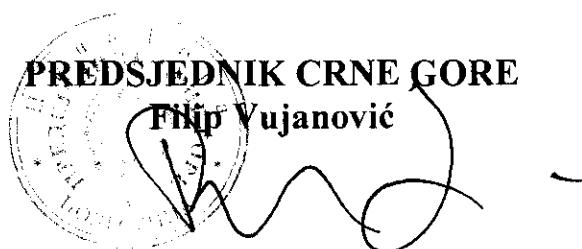

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

U K A Z
O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONIKA O KRIVIČNOM POSTUPKU

Proglašavam **Zakon o izmjenama i dopunama Zakonika o krivičnom postupku**, koji je donijela Skupština Crne Gore 25. saziva, na sedmoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasjedanja u 2015. godini, dana 26. juna 2015. godine.

Broj: 01-627/2
Podgorica, 01.07.2015.

Na osnovu člana 82 stav 1 tačka 2 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 na Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na sedmoj šednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasjedanja u 2015. godini, dana 26. juna 2015. godine, donijela je

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONIKA O KRIVIČNOM POSTUPKU

Član 1

U Zakoniku o krivičnom postupku („Službeni list CG“, br. 57/09, 49/10, 47/14 i 2/15) u članu 19 riječi: „postoji osnovana sumnja“ zamjenjuju se riječima: „postoje osnovi sumnje“.

Član 2

Poslije člana 19 dodaju se dva nova člana koji glase:

„Početak krivičnog postupka

Član 19a

Krivični postupak počinje:

- 1) donošenjem naredbe o sproveđenju istrage iz člana 275 ovog zakonika;
- 2) potvrđivanjem neposredne optužnice iz člana 288 ovog zakonika;
- 3) pozivanjem na glavni pretres u skraćenom postupku u skladu sa članom 454 stav 1 ovog zakonika ili donošenjem rješenja o kažnjavanju bez održavanja glavnog pretresa u skladu sa članom 461 stav 1 ovog zakonika;
- 4) pozivanjem na glavni pretres u postupku za izricanje mjere bezbjednosti obaveznog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, odnosno obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi u skladu sa članom 471 stav 2 ovog zakonika;
- 5) zakazivanjem glavnog pretresa iz člana 451 stav 4 ovog zakonika;
- 6) potvrđivanjem optužbe oštećenog kao tužioca.

Ograničenje određenih prava uslijed vođenja krivičnog postupka

Član 19b

(1) Kad je propisano da vođenje krivičnog postupka ima za posljedicu ograničenje određenih prava, ova ograničenja, ako zakonom nije drukčije propisano, nastupaju:

- 1) potvrđivanjem optužnice;
- 2) pozivanjem na glavni pretres u skraćenom postupku u skladu sa članom 454 stav 1 ovog zakonika ili donošenjem rješenja o kažnjavanju bez održavanja glavnog pretresa u skladu sa članom 461 stav 1 ovog zakonika;
- 3) pozivanjem na glavni pretres u postupku za izricanje mjere bezbjednosti obaveznog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, odnosno obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi u skladu sa članom 471 stav 2 ovog zakonika.

(2) O okolnostima iz stava 1 ovog člana, sud će po službenoj dužnosti, u roku od tri dana od donošenja odluke, obavijestiti organ ili poslodavca kod koga je okrivljeni zaposlen.

(3) Na način i u roku iz stava 2 ovog člana, sud će obavijestiti organ ili poslodavca kod koga je okrivljeni zaposlen i o određivanju pritvora.

(4) O davanju podataka u skladu sa st. 2 i 3 ovog člana, sud će obavijestiti okrivljenog i njegovog branioca, na njihov zahtjev.“

Član 3

Član 21 briše se.

Član 4

U članu 22 poslije tačke 8 dodaje se nova tačka koja glasi:

„9) najduža kazna zatvora je kazna zatvor od četrdeset godina.“

Član 5

U članu 24 stav 4 mijenja se i glasi:

„(4) U trećem stepenu sud sudi u vijeću sastavljenom od pet sudija.“

Stav 10 mijenja se i glasi:

„(10) Sud odlučuje o zahtjevu za zaštitu zakonitosti u vijeću sastavljenom od pet sudija.“

Član 6

U članu 38 stav 1 tačka 4 riječi: „vršio dokazne radnje ili je učestvovao u postupku kao“ zamjenjuju se riječima: „učestvovao kao sudija za istragu.“

Član 7

U članu 41 poslije stava 5 dodaje se novi stav koji glasi:

„(6) Izuzetno, sudija na glavnom pretresu može odbaciti zahtjev kojim se traži njegovo izuzeće, odnosno zahtjev kojim se traži njegovo izuzeće i izuzeće predsjednika suda, ako ocijeni da je zahtjev za izuzeće očigledno neosnovan i da je podnijet radi sprječavanja ili ometanja suda u preduzimanju određenih radnji, odnosno radi odgovlašenja postupka. Protiv ovog rješenja nije dozvoljena posebna žalba.“

Član 8

U članu 43 stav 3 mijenja se i glasi:

„(3) O izuzeću državnog tužioca odlučuje rukovodilac državnog tužilaštva, a o izuzeću rukovodioca državnog tužilaštva odlučuje rukovodilac neposredno višeg državnog tužilaštva. O izuzeću vrhovnog državnog tužioca odlučuje sjednica Vrhovnog državnog tužilaštva.“

Član 9

U članu 44 stav 2 tačka 1 poslije riječi: „(u daljem tekstu: policija)“ dodaju se zarez i riječi: „vojne policije, organa uprave nadležnog za poslove carina, organa uprave nadležnog za poslove poreza i drugih organa uprave“.

Član 10

Član 48 mijenja se i glasi:

„Državni tužilac preduzima radnje u postupku neposredno. Po ovlašćenju državnog tužioca radnje u postupku, osim saslušanja osumnjičenog, može preduzeti i savjetnik u državnom tužilaštvu, u skladu sa zakonom kojim se uređuje Državno tužilaštvo. Zapisnik o sprovedenoj radnji u postupku od strane savjetnika potpisom ovjerava državni tužilac.“

Član 11

U članu 51 stav 2 briše se.

Član 12

U članu 59 stav 3 mijenja se i glasi:

„Oštećeni ima pravo da preduzme, odnosno nastavi gonjenje, u roku od 30 dana od dana kad je primio obavještenje iz stava 1 ovog člana, a u slučaju da je podnio pritužbu u skladu sa članom 271a ovog zakonika, u roku od 30 dana od dana prijema obavještenja neposredno višeg državnog tužilaštva o postupanju po pritužbi.“

Član 13

U članu 62 poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„(3) Radi ostvarivanja prava iz stava 2 ovog člana, sud će obavijestiti državnog tužioca da je oštećeni preuzeo gonjenje.“

Član 14

Naziv člana i član 69 mijenjaju se i glase:

„Obavezna odbrana

Član 69

(1) Ako je okrivljeni lice sa invaliditetom uslijed čega je pravo lica sa invaliditetom da se uspješno brani otežano ili ako se postupak vodi zbog krivičnog djela za koje se može izreći najduža kazna zatvora, okrivljeni mora imati branioca tokom cijelog postupka, počev od prvog saslušanja.

(2) Poslije podignute optužnice zbog krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora u trajanju od deset godina, okrivljeni mora imati branioca u vrijeme dostavljanja optužnice.

(3) Okrivljeni kome je određen pritvor mora imati branioca dok je u pritvoru.

(4) Okrivljeni kome se sudi u odsustvu, u smislu člana 324 stav 2 ovog zakonika, mora imati branioca čim sud doneše rješenje o suđenju u odsustvu.

(5) Osumnjičeni koga policija, odnosno službenici organa državne uprave nadležnog za poslove carina u izviđaju saslušavaju, u skladu sa članom 261 stav 5 ovog zakonika, mora imati branioca.

(6) Osumnjičeni mora imati branioca kad državni tužilac donese rješenje o zadržavanju iz člana 267 ovog zakonika.

(7) Okrivljeni mora imati branioca od početka pregovaranja o uslovima priznanja krivice iz člana 300 stav 2 ovog zakonika, do donošenja odluke suda o žalbi na presudu.

(8) Ako okrivljeni u slučajevima obavezne odbrane ne uzme branioca, o postavljenju branioca po službenoj dužnosti do podizanja optužnice odlučuje rukovodilac nadležnog državnog tužilaštva, a nakon podignute optužnice do pravosnažnosti presude i u slučaju kad je izrečena najduža kazna zatvora u postupku po vanrednim pravnim lijekovima predsjednik suda. Kad se okrivljenom po službenoj dužnosti postavi branilac poslije podignute optužnice, o tome će se okrivljeni obavijestiti istovremeno sa dostavljanjem optužnice. Ako okrivljeni u slučaju obavezne odbrane u toku postupka ostane bez branioca, a sam ne uzme drugog branioca, predsjednik suda pred kojim se vodi postupak postaviće mu branioca po službenoj dužnosti. Branilac postavljen po službenoj dužnosti ostaje u postupku dok postoje uslovi za obaveznu odbranu, odnosno dok okrivljeni sam ne izabere branioca.

(9) Okrivljenom će se postaviti branilac po redoslijedu sa spiska Advokatske komore Crne Gore (u daljem tekstu: Advokatska komora)."

Član 15

Naziv člana i član 72 mijenjaju se i glase:

„Pravo branioca na uvid u spise predmeta i upoznavanje sa sadržinom krivične prijave

Član 72

(1) Branilac ima pravo na uvid u spise predmeta u skladu sa čl. 203, 203a i 203b ovog zakonika.

(2) Prije prvog saslušanja osumnjičenog, branilac ima pravo da mu se predoči sadržina krivične prijave."

Član 16

U članu 83 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) Ovlašćeni policijski službenik može i bez naredbe suda ući u tuđi stan ili druge prostorije i po potrebi izvršiti pretresanje ako to držalac stana traži ili ako neko zove u pomoć ili ako je to neophodno radi sprječavanja vršenja krivičnog djela ili neposrednog hvatanja učinioca krivičnog djela ili radi spašavanja ljudi ili imovine ili radi izvršenja odluke o pritvoru ili dovođenju okrivljenog ili drugog lica ili radi lišenja slobode učinioca krivičnog djela koji je u bjekstvu ili lica za kojim je raspisana potjernica ili ako se pretresanje ima izvršiti u javnim prostorijama.“

U stavu 4 prva rečenica mijenja se i glasi:

„(4) Pretresanje se može sprovesti i bez prisustva svjedoka ako bi prisustvo pretresanju izložilo svjedočke riziku od fizičkih povreda ili ako prisustvo svjedoka nije moguće odmah obezbijediti, a postoji opasnost od odlaganja.“

Član 17

U Glavi VII naziv poglavlja 2. mijenja se i glasi: „**2. PRIVREMENO ODUZIMANJE PREDMETA I IMOVINSKE KORISTI**“.

Član 18

U članu 86 stav 1 riječi: „iz člana 90 ovog zakonika“ zamjenjuju se riječima: „oduzimanja imovine stečene kriminalnom djelatnošću“.

Član 19

Poslije člana 90 dodaju se tri nova člana koji glase:

„Sadržaj zahtjeva i odlučivanje o zahtjevu za određivanje privremenog oduzimanja predmeta ili imovinske koristi

Član 90a

(1) O privremenom oduzimanju predmeta ili imovinske koristi odlučuje sudija za istragu, odmah ili u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva, odnosno predsjednik vijeća pred kojim se održava glavni pretres. O žalbi protiv rješenja odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(2) Postupak za određivanje privremenog oduzimanja predmeta ili imovinske koristi iz stava 1 ovog člana, pokreće državni tužilac zahtjevom iz stava 1 ovog člana.

(3) Zahtjev državnog tužioca iz stava 2 ovog člana sadrži: opis predmeta ili imovinske koristi; podatke o licu koje te predmete ili imovinsku korist posjeduje; razloge za sumnju da su predmeti odnosno imovinska korist nezakonito stečeni i razloge za vjerovatnoću da će do kraja krivičnog postupka biti znatno otežano ili onemogućeno oduzimanje predmeta ili imovinske koristi.

(4) Ako sud odbije zahtjev iz stava 1 ovog člana, rješenje o odbijanju se neće dostavljati licu iz stava 3 ovog člana.

Sadržaj rješenja o privremenom oduzimanju predmeta ili imovinske koristi i žalba na rješenje

Član 90b

(1) U rješenju o privremenom oduzimanju predmeta ili imovinske koristi sud će označiti vrstu i vrijednost predmeta, iznos imovinske koristi i vrijeme na koje se oduzimaju.

(2) U rješenju iz stava 1 ovog člana, sud može odrediti da se privremeno oduzimanje ne odnosi na predmete ili imovinsku korist koje treba izuzeti primjenom pravila o zaštiti savjesnog sticaoca.

(3) Žalba protiv rješenja iz stava 1 ovog člana, ne odlaže izvršenje.

(4) Obrazloženo rješenje iz stava 1 ovog člana, sud će dostaviti licu na koje se rješenje odnosi, banci ili drugoj organizaciji nadležnoj za platni promet, a po potrebi i drugim licima i državnim organima.

Zakazivanje ročišta i odluke po žalbi

Član 90v

(1) Ako bude izjavljena žalba protiv rješenja o privremenom oduzimanju predmeta ili imovinske koristi, vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika zakazaće ročište na koje će pozvati lice na koje se odnosi rješenje, njegovog branioca i državnog tužioca.

(2) Ročište iz stava 1 ovog člana, održaće se u roku od 30 dana od dana podnošenja žalbe. Na tom ročištu saslušaće se pozvana lica. Njihov nedolazak ne sprječava održavanje ročišta.

(3) Vijeće će rješenje iz stava 1 ovog člana ukinuti ako osumnjičeni, odnosno okrivljeni vjerodostojnim ispravama dokaže zakonitost porijekla predmeta ili imovinske koristi ili ako u nedostatku vjerodostojnih isprava učini vjerovatnim da su predmeti ili imovinska korist stečeni zakonito.

(4) Vijeće će rješenje iz stava 1 ovog člana preinaciti ako se, u skladu sa stavom 3 ovog člana, dokaže ili učini vjerovatnim da je predmet ili dio imovinske koristi koji su privremeno oduzeti zakonitog porijekla.“

Član 20

Naziv člana i član 97 mijenjaju se i glase:

„Vraćanje privremeno oduzetih predmeta i imovinske koristi

Član 97

Predmeti i imovinska korist koji su u toku krivičnog postupka privremeno oduzeti vratiće se vlasniku, odnosno držaocu, ako postupak bude obustavljen ili ako bude donijeta pravosnažna oslobođajuća presuda ili presuda kojom se optuženi oslobođa od optužbe, a ne postoje razlozi za njihovo oduzimanje iz člana 477 ovog zakonika. Predmeti i imovinska korist će se vratiti vlasniku, odnosno držaocu i prije okončanja krivičnog postupka, ako prestanu razlozi za njihovo oduzimanje.“

Član 21

U članu 106 stav 2 riječ „nijem“ zamjenjuje se riječima: „lice sa oštećenim govorom“, a riječ „gluv“ zamjenjuje se riječima: „lice sa oštećenjem sluha“.

Član 22

U članu 109 stav 1 tačka 3 mijenja se i glasi:

„3) usvojenik i usvojilac okrivljenog, odnosno hraničar i hranjenik okrivljenog.“

Stav 3 mijenja se i glasi:

„(3) Organ koji vodi postupak dužan je da lica iz stava 1 ovog člana, prije njihovog saslušanja ili čim sazna za njihov odnos sa okrivljenim, upozori da ne moraju svjedočiti. Lica iz stava 1 ovog člana će se upozoriti da će se njihov iskaz, ako odluče da svjedoče, bez obzira na njihovu kasniju odluku, moći koristiti kao dokaz. Upozorenje i odgovor se unose u zapisnik.“

Član 23

U članu 112 stav 3 riječi: „starosti, bolesti ili teških tjelesnih nedostataka“ zamjenjuju se riječima: „starosti, bolesti ili invaliditeta“.

Član 24

U članu 116 riječi: „gluv ili nijem“ zamjenjuju se riječima: „lice sa oštećenjem sluha ili govora“.

Član 25

U članu 117 stav 4 druga rečenica mijenja se i glasi: „Svjedoci sa oštećenjem sluha ili govora koji znaju da čitaju i pišu potpisuju tekst zakletve, a svjedoci sa oštećenjem sluha ili govora koji ne znaju da čitaju ni da pišu zaklinju se uz pomoć tumača.“.

Član 26

U članu 120 poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„(3) Na način iz stava 2 ovog člana zaštita se može obezbijediti i zviždaču kad se saslušava kao svjedok, na njegov zahtjev.“

Stav 4 mijenja se i glasi:

„(4) Sud je dužan da upozna svjedoka sa pravima iz st. 1 do 4 ovog člana.“

Dosadašnji st. 3 i 4 postaju st. 4 i 5.

Član 27

U članu 154 stav 4 mijenja se i glasi:

„(4) Ako se lica iz stava 1 ovog člana protive sproveđenju radnji iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, one se mogu preduzeti samo po naredbi nadležnog suda.“

Član 28

Član 157 mijenja se i glasi:

„(1) Ako postoje osnovi sumnje da je neko lice samo ili u saučesništvu sa drugim izvršilo, vrši ili se priprema za vršenje krivičnih djela iz člana 158 ovog zakonika, a na drugi način se ne mogu prikupiti dokazi ili bi njihovo prikupljanje zahtjevalo nesrazmjerni rizik ili ugrožavanje života ljudi, prema tim licima mogu se odrediti mjere tajnog nadzora:

- 1) tajni nadzor i snimanje telefonskih razgovora i drugih komunikacija na daljinu;
- 2) presrijetanje, prikupljanje i snimanje računarskih podataka;
- 3) ulazak u prostorije radi tajnog fotografisanja i video i audio snimanja u prostorijama;
- 4) tajno praćenje i video i audio snimanje lica i predmeta.

(2) Ako postoje osnovi sumnje da je neko lice samo ili u saučesništvu sa drugim izvršilo, vrši ili se priprema za vršenje krivičnih djela iz člana 158 ovog zakonika, a okolnosti slučaja ukazuju da će se sa najmanje povreda prava na privatnost prikupiti dokazi, prema tim licima mogu se odrediti mjere tajnog nadzora:

- 1) simulirana kupovina predmeta ili lica i simulirano davanje i primanje mita;
- 2) pružanje simuliranih poslovnih usluga ili sklapanje simuliranih pravnih poslova;
- 3) osnivanje fiktivnog privrednog društva;
- 4) praćenje prevoza i isporuke predmeta krivičnog djela;
- 5) snimanje razgovora uz prethodno informisanje i saglasnost jednog od učesnika razgovora;
- 6) angažovanje prikrivenog isljednika i saradnika.

(3) Mjere iz stava 1 tačka 1 ovog člana, mogu se naređiti i prema licu za koje postoje osnovi sumnje da izvršiocu ili od izvršioca krivičnih djela iz člana 158 ovog zakonika prenosi poruke u vezi sa krivičnim djelom, odnosno da se izvršilac služi njihovim priključcima na telefon ili drugim sredstvima za elektronsku komunikaciju.

(4) U slučaju kad se ne raspolaze saznanjima o identitetu učinioca krivičnog djela, mjera iz stava 1 tačka 4 ovog člana, može se odrediti prema predmetu krivičnog djela.

(5) Protiv lica koja izvršavaju mjere iz stava 2 tač. 1, 2, 5 i 6 ovog člana, neće se preduzeti krivično gonjenje za radnje koje predstavljaju pomaganje u vršenju krivičnog djela, ako se to čini radi obezbjeđivanja podataka i dokaza za uspješno vođenje krivičnog postupka.

(6) Izvršenje mjera iz stava 2 tač. 1, 2, 5 i 6 ovog člana, ne smije da predstavlja podstrekavanje na izvršenje krivičnog djela.

(7) Mjere iz stava 1 tač. 1 do 4 ovog člana i mjere iz stava 2 tač. 5 i 6 ovog člana mogu se narediti i prema licu za kojim je raspisana međunarodna potjernica ili prema trećem licu za koje postoji osnov sumnje da je u direktnom kontaktu sa licem za kojim je raspisana međunarodna potjernica.“

Član 29

U članu 158 tačka 3 mijenja se i glasi:

„3) prouzrokovanje lažnog stečaja, zloupotreba procjene, primanje mita, davanje mita, protivzakoniti uticaj, zloupotreba službenog položaja, kao i zloupotreba ovlašćenja u privredi i prevara u službi za koja je propisana kazna zatvora od osam godina ili teža kazna;“.

U tački 4 riječi: „zločinačko udruživanje“ zamjenjuju se riječima: „kriminalno udruživanje, odavanje tajnih podataka, povreda tajnosti postupka, pranje novca, falsifikovanje novca, falsifikovanje isprave, falsifikovanje službene isprave, pravljenje, nabavljanje i davanje drugom sredstava i materijala za falsifikovanje, učestvovanje u stranim oružanim formacijama, dogovaranje ishoda takmičenja“.

Član 30

U članu 159 stav 1 druga rečenica mijenja se i glasi: „Mjere iz člana 157 stav 2 ovog zakonika, na obrazloženi predlog ovlašćenog policijskog službenika ili po službenoj dužnosti, pisanom naredbom određuje državni tužilac.“

U stavu 2 u prvoj rečenici poslije riječi „sprovodi,“ dodaju se riječi: „ako je to lice poznato.“.

Stav 5 mijenja se i glasi:

„(5) Na osnovu naredbe sudske istrage odnosno državnog tužioca mjere iz člana 157 stav 1 i stav 2 tač. 3 do 6 ovog zakonika, mogu trajati do četiri mjeseca. Iz opravdanih razloga, navedene mjere se mogu produžavati prema istom licu i za isto krivično djelo najduže do 18 mjeseci od donošenja prve naredbe za određivanje mjera tajnog nadzora. Izvršenje mjera će se naredbom prekinuti kad prestanu razlozi za njihovu primjenu. Mjere čije je izvršenje prekinuto mogu se iz opravdanih razloga nastaviti prema istom licu i za isto krivično djelo na osnovu naredbe. U maksimalni rok trajanja mjere računa se i vrijeme prekida izvršenja mjere. Nakon proteka rokova iz ovog stava, ne može se nastaviti izvršenje, niti nova mjera odrediti za isto krivično djelo i prema istom izvršiocu. Predlog za preduzimanje mjere iz člana 157 stav 2 tač. 1 i 2 ovog zakonika može se odnositi samo na jedan simulirani akt, a svaki naredni predlog za preduzimanje ove mjere protiv istog lica mora sadržati razloge koji opravdavaju ponovno preduzimanje ove mjere.“

Poslije stava 5 dodaju se dva nova stava koji glase:

„(6) Ako se u toku izvršenja mjere pokaže da se tom mjerom ne može postići svrha, ona se može zamijeniti drugom mjerom. U maksimalni rok trajanja novoodređene mjere računa se i vrijeme trajanja prethodno određene mjere.

(7) Određivanje mjera tajnog nadzora iz člana 157 st. 1 i 2 ovog zakonika prema istom licu i za isto krivično djelo ne utiče na određivanje mjere tajnog nadzora prema licu za kojim je raspisana međunarodna potjernica ili prema trećem licu za koje postoji osnov sumnje da je u direktnom kontaktu sa licem za kojim je raspisana međunarodna potjernica.“

U stavu 6 poslije riječi: „e-mail adresu“ dodaju se riječi: „ili internacionalni identifikacioni broj korisnika (IMSI broj), internacionalni identifikacioni broj mobilnog uređaja (IMEI broj) i adresu internet protokola (IP adresa)“, a riječ „policija“ zamjenjuje se riječima „ovlašćeni policijski službenik“.

U stavu 7 riječ „policiji“ zamjenjuje se riječima: „ovlašćenom policijskom službeniku“.

Dosadašnji st. 6, 7, 8 i 9 postaju st. 8, 9, 10 i 11.

Član 31

U članu 160 stav 1 riječ „policija“ zamjenjuje se riječima: „ovlašćeni policijski službenik“.

U stavu 2 poslije prve rečenice dodaje se nova rečenica koja glasi: „Prikrivenog islijednika određuje starješina organa koji je nadležan za izvršenje mjera tajnog nadzora ili lice koje on ovlasti.“

U stavu 3 riječi: „iz člana 22 tačka 8 ovog zakonika“ zamjenjuju se riječima: „organizovanog kriminala“.

Stav 4 mijenja se i glasi:

„(4) Prikriveni islijednik i saradnik mogu da učestvuju u pravnom saobraćaju koristeći isprave za prikrivanje identiteta, a prilikom prikupljanja obavještenja mogu da koriste tehnička sredstva za prenos i snimanje zvuka, slike i video zapisa. Organ nadležan za izdavanje isprava na osnovu kojih se može utvrditi identitet lica, na zahtjev starještine organa nadležnog za izvršenje mjera tajnog nadzora, izdaće isprave za prikrivanje identiteta policijskog službenika ili drugog lica i u bazu podataka unijeti podatke iz tih isprava.“

U stavu 6 riječ „policija“ zamjenjuje se riječima: „ovlašćeni policijski službenik“.

U stavu 7 riječi: „protiv osumnjičenog,“ zamjenjuju se riječima: „odnosno ako podaci i informacije prikupljeni primjenom mjera tajnog nadzora nijesu potrebni za krivični postupak“.

U stavu 8 poslije riječi: „krivičnog postupka“ briše se tačka i dodaju riječi: „ili kad je lice za kojim je raspisana međunarodna potjernica pronađeno.“

Poslije stava 9 dodaje se novi stav koji glasi:

„(10) Način izrade, upotrebe, čuvanja i uništavanja isprava za utvrđivanje identiteta uređuje se aktom ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove.“

Član 32

U članu 161 stav 2 riječi: „člana 293 stav 5“ zamjenjuju se riječima: „člana 293 stav 6“.

Član 33

U članu 175 stav 1 tačka 4 mijenja se i glasi:

„4) je pritvor nužan radi nesmetanog vođenja postupka, a u pitanju je krivično djelo za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od deset godina ili teža kazna i koje je posebno teško zbog načina izvršenja ili posljedica;“.

Član 34

Član 176 mijenja se i glasi:

„(1) Pritvor se na predlog ovlašćenog tužioca određuje rješenjem nadležnog suda.

(2) Prije donošenja rješenja iz stava 1 ovog člana, sud će saslušati okrivljenog o razlozima za određivanje pritvora. Saslušanju mogu prisustvovati državni tužilac i branilac.

(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, rješenje o određivanju pritvora može se donijeti bez saslušanja okrivljenog ako se okrivljeni krije ili ako postoje okolnosti iz člana 175 stav 1 tačka 5 ovog zakonika.

(4) Ako je pritvor određen u skladu sa stavom 3 ovog člana, sud će u roku od 48 časova od časa lišenja slobode saslušati okrivljenog o razlozima za određivanje pritvora. Nakon saslušanja, sud će odlučiti da li će odluku o određivanju pritvora ostaviti na snazi ili ukinuti pritvor.

(5) Rješenje o određivanju pritvora sadrži: ime i prezime, godinu i mjesto rođenja lica koje se pritvara, krivično djelo za koje se okrivljuje, zakonski osnov za pritvor, vrijeme na koje je određen pritvor, vrijeme lišenja slobode, pouku o pravu na žalbu, obrazloženje osnova, kao i obrazloženje razloga za određivanje pritvora, službeni pečat i potpis sudije koji određuje pritvor.

(6) Rješenje o određivanju pritvora uručuje se licu na koje se odnosi, odmah po njegovom donošenju. U spisima predmeta se mora naznačiti dan i čas prijema rješenja. Prijem rješenja prtvoreno lice potvrđuje svojim potpisom.

(7) Protiv rješenja o određivanju pritvora državni tužilac, prtvoreno lice i njegov branilac mogu, u roku od 24 časa od časa prijema rješenja, izjaviti žalbu vijeću iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, kojem se odmah dostavljaju žalba, rješenje o pritvoru i ostali spisi predmeta. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

(8) Kad odlučuje o žalbi na rješenje u slučaju iz stava 7 ovog člana, vijeće može žalbu odbiti kao neosnovanu ili preinačiti pobijano rješenje.

(9) Protiv rješenja kojim je odbijen predlog državnog tužioca da se okrivljenom odredi pritvor, državni tužilac može izjaviti žalbu vijeću iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, u roku od 24 časa od časa prijema rješenja.

(10) Kad odlučuje o žalbi na rješenje u slučaju iz stava 9 ovog člana, vijeće može žalbu odbiti kao neosnovanu ili preinačiti rješenje i odrediti pritvor. Protiv rješenja o određivanju pritvora, državni tužilac, prtvoreno lice i njegov branilac mogu izjaviti žalbu koja ne zadržava izvršenje rješenja. Na uručenje rješenja kojim se određuje pritvor i izjavljivanje žalbe primjenjuju se odredbe st. 6 i 7 ovog člana.

(11) U slučajevima iz st. 7, 8 i 10 ovog člana, vijeće je dužno da doneše odluku u roku od 48 časova.“

Član 35

U članu 178 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) U toku istrage, sudija za istragu će na predlog državnog tužioca ukinuti pritvor. Predlog za ukidanje pritvora mogu da podnesu okrivljeni i njegov branilac.“

Član 36

U članu 180 stav 1 poslije riječi „odmah“ zarez i riječi: „a najkasnije u roku od 24 časa od časa lišenja slobode“ brišu se.

Član 37

U članu 195 stav 4 u trećoj rečenici poslije riječi: „odnosno žalba“ dodaju se riječi: „na njegovu do tada poznatu adresu ili“.

Član 38

Naziv člana i član 203 mijenjaju se i glase:

„Uvid u spise predmeta“

Član 203

(1) Pravo na uvid u spise predmeta obuhvata pravo razgledanja, prepisivanja, preslikavanja i snimanja dokaza koji služe za utvrđivanje činjenica u postupku.

(2) Pravo na uvid u spise predmeta u kojima je postupanje tajno ili je isključena javnost imaju samo lica koja mogu učestvovati u tom postupku skladu sa ovim zakonom i zakonom kojim se uređuje tajnost podataka.

(3) Uvid u spise predmeta dozvoljava organ pred kojim se vodi postupak, a kad je postupak završen organ pred kojim je postupak završen, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.“

Član 39

Poslije člana 203 dodaju se dva nova člana koji glase:

„Pravo na uvid u spise predmeta“

Član 203a

(1) Oštećeni i njegov punomoćnik imaju pravo na uvid u spise predmeta. Ako bi uvid u spise predmeta prije saslušanja uticao na iskaz oštećenog, pravo na uvid oštećeni i njegov punomoćnik stiču nakon što oštećeni bude saslušan.

(2) Oštećeni kao tužilac ima pravo na uvid u spise predmeta nakon prijema obaveštenja iz člana 59 stav 1 ovog zakonika.

(3) Osumnjičeni, odnosno okrivljeni i branilac imaju pravo na uvid u spise predmeta:

- 1) nakon saslušanja osumnjičenog, odnosno okrivljenog;
- 2) nakon podnošenja privatne tužbe.

Ograničenje prava na uvid u spise predmeta

Član 203b

(1) Izuzetno, licima iz člana 203a ovog zakonika u izviđaju i istrazi može se uskratiti pravo na uvid u dio spisa predmeta, ako bi time bila ugrožena svrha istrage, nacionalna bezbjednost i zaštita svjedoka, što u daljem postupku ne smije ugroziti pravo na odbranu.

(2) O uskraćivanju prava na uvid u dio spisa predmeta u izviđaju i istrazi odlučuje državni tužilac rješenjem u kojem navodi razloge iz stava 1 ovog člana. Lica iz člana 203a ovog zakonika imaju pravo na prigovor protiv rješenja, u roku od tri dana. Prigovor se podnosi državnom tužiocu koji će ga odmah, uz navođenje razloga uskraćivanja prava na uvid u dio spisa predmeta, dostaviti sudiji za istragu. Lica iz člana 203a ovog zakonika nemaju pravo na uvid u razloge državnog tužioca kojim odbija zahtjev za uvid u spise predmeta. O prigovoru lica iz člana 203a ovog zakonika odlučuje sudija za istragu, u roku od tri dana.

(3) Nakon potvrđivanja optužnice okrivljeni i branilac imaju pravo na uvid u spise predmeta u cjelini.

Član 40

U članu 226 stav 4 prva rečenica mijenja se i glasi:

„(4) Troškovi iz stava 2 tač. 1 do 6 ovog člana, kao i nagrada i nužni izdaci postavljenog branioca, postavljenog punomoćnika oštećenog kao tužioca iz člana 64 stav 3, člana 69 stav 9 i člana 70 ovog zakonika i postavljenog punomoćnika oštećenog iz člana 58 stav 6 ovog zakonika, u postupku zbog krivičnih djela za koja se goni po službenoj dužnosti, isplaćuju se iz sredstava organa koji vodi krivični postupak po podnošenju zahtjeva za naknadu troškova, a nagrada postavljenom braniocu i punomoćniku nakon njihovog razriješenja.“

Član 41

U članu 227 u stavu 4 druga rečenica briše se.

Član 42

U članu 229 stav 1 mijenja se i glasi:

„Kad sud okrivljenog oglasi krivim izreći će u presudi da je dužan da naknadi troškove krivičnog postupka, koji su unaprijed isplaćeni, kao i troškove privatnog tužioca, oštećenog kao tužioca, oštećenog i njihovih zakonskih zastupnika i nagradu i nužne izdatke njihovih punomoćnika.“

Član 43

Poslije člana 256 dodaje se novi član 256a koji glasi:

„Rok za postupanje po prijavi

Član 256a

(1) Rukovodilac državnog tužilaštva ili državni tužilac kome je predmet dodijeljen u rad dužan je da doneće odluku, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana prijema predmeta.

(2) Izuzetno, u složenim predmetima zbog obima, činjeničnih ili pravnih pitanja, odluka se mora donijeti najkasnije u roku od šest mjeseci, sa izuzetkom predmeta u kojima se primjenjuju mjere tajnog nadzora kad odluka treba biti donijeta u roku od tri mjeseca od završetka mjere tajnog nadzora. U predmetima u kojima su pribavljeni dokazi po zamolnicama za međunarodnu pravnu pomoć, odluka se mora donijeti u roku od mjesec dana od dana pribavljanja dokaza po zamolnicama.

(3) U skraćenom postupku odluka o krivičnoj prijavi se mora donijeti najkasnije u roku od mjesec dana.

(4) Rukovodilac državnog tužilaštva može uz pisano obrazloženje tražiti odobrenje za produženje roka najduže mjesec dana od rukovodioca neposredno višeg državnog tužilaštva, a državni tužilac kojem je predmet dodijeljen u rad može uz pisano obrazloženje tražiti odobrenje za produženje roka od rukovodioca državnog tužilaštva najduže mjesec dana.“

Član 44

U članu 257 stav 2 poslije riječi: „ograniči kretanje“ dodaju se riječi: „odnosno pristup“, a poslije riječi „prtlijaga,“ dodaju se riječi: „preduzme potrebne mjere u cilju pronalaženja lica.“.

Član 45

Poslije člana 257 dodaju se dva nova člana koji glase:

„Dostavljanje podataka o elektronskom komunikacijskom saobraćaju

Član 257a

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je registrovani vlasnik ili korisnik telekomunikacijskog sredstva izvršio, vrši ili se priprema za vršenje krivičnih djela za koja se goni po službenoj dužnosti, na osnovu naredbe sudije za istragu, a radi otkrivanja učinioca i prikupljanja dokaza ili radi lociranja ili identifikacije lica i traganja za licem koje se nalazi u bjekstvu ili lica za kojim je raspisana međunarodna potjernica, policija može:

1) od operatera komunikacijskih usluga zatražiti provjeru istovjetnosti, trajanja i učestalosti komunikacije sa određenim elektronskim komunikacijskim adresama, utvrđivanje mesta na kojima se nalaze lica koja uspostavljaju elektronsku komunikaciju, kao i identifikacijske oznake uređaja;

2) tehničkim uređajem izvršiti identifikaciju internacionalnog identifikacionog broja korisnika (IMSI broj) i internacionalnog identifikacionog broja mobilnog uređaja (IMEI broj) i lociranje telefona i drugih sredstava za elektronsku komunikaciju.

(2) Policija može na osnovu naredbe sudije za istragu:

1) zatražiti od operatera komunikacijskih usluga provjeru iz stava 1 tačka 1 ovog člana i za lica koja su povezana sa vlasnikom ili korisnikom telekomunikacijskog sredstva;

2) izvršiti identifikaciju i lociranje iz stava 1 tačka 2 ovog člana i za lica koja su povezana sa vlasnikom ili korisnikom telekomunikacijskog sredstva.

(3) Uz naredbu iz stava 1 tačka 1 i stava 2 tačka 1 ovog člana, sudija za istragu će izdati poseban nalog u kojem će navesti samo telefonski broj, e-mail adresu ili internacionalni identifikacioni broj korisnika (IMSI broj), internacionalni identifikacioni broj mobilnog uređaja (IMEI broj) i adresu internet protokola (IP adresa) lica u odnosu na koje se prikupljaju podaci o elektronskom komunikacijskom saobraćaju.

(4) Naredbu iz st. 1 i 2 ovog člana, sudija za istragu donosi na predlog državnog tužioca, u roku od četiri časa.

(5) Izuzetno, ako se pisana naredba ne može izdati na vrijeme, a postoji opasnost od odlaganja, preduzimanje mjere iz st. 1 i 2 ovog člana može započeti na osnovu usmene naredbe sudije za istragu. U tom slučaju pisana naredba mora da bude pribavljena u roku od 24 časa od izdavanja usmene naredbe.

(6) Predlog državnog tužioca za donošenje naredbe iz st. 1, 2 i 4 ovog člana sadrži lične podatke lica iz st. 1 i 2 ovog člana, ako je lice poznato i razloge za izdavanje naredbe.

(7) Ako državni tužilac odluči da ne pokrene krivični postupak, odnosno kad se lice za kojim se traga pronađe, prikupljeni materijal će se u zatvorenom omotu dostaviti sudiji za istragu, koji će narediti da se materijal uništi u prisustvu državnog tužioca i sudije za istragu, o čemu će sudija za istragu sačiniti zapisnik.

(8) Sudija za istragu će postupiti u skladu sa stavom 7 ovog člana i kad državni tužilac doneše naredbu o sprovođenju istrage protiv osumnjičenog, a prikupljeni materijal ili dio materijala nije potreban za vođenje krivičnog postupka.

(9) Ako su podaci iz st. 1 i 2 ovog člana pribavljeni protivno odredbama ovog člana, ne mogu se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku.

Pribavljanje podataka o bankovnim računima i bankarskim transakcijama

Član 257b

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je određeno lice izvršilo, vrši ili se priprema za vršenje krivičnih djela za koja se goni po službenoj dužnosti, na predlog državnog tužioca, sudija za istragu može rješenjem obavezati banku da, u određenom roku, dostavi podatke o bankovnim računima i bankarskim transakcijama tog lica, a radi otkrivanja učinioца i prikupljanja dokaza ili radi lociranja, identifikacije lica i traganja za licem koje se nalazi u bjekstvu ili lica za kojim je raspisana međunarodna potjernica.

(2) Za neizvršavanje rješenja iz stava 1 ovog člana, sudija za istragu može odgovorno lice u banchi kazniti novčanom kaznom u iznosu do 5.000 eura, a banku novčanom kaznom u iznosu do 50.000 eura.

(3) Ako i nakon izricanja novčane kazne iz stava 2 ovog člana banka ne izvrši rješenje sudije za istragu, odgovornom licu u banchi može se odrediti zatvor do izvršenja rješenja, a najduže dva mjeseca.

(4) Protiv rješenja iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, može se izjaviti žalba u roku od 48 časova od časa prijema rješenja.

(5) O žalbi iz stava 4 ovog člana odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, u roku od tri dana od dana dostavljanja odluke suda.

(6) Žalba protiv rješenja o zatvoru ne zadržava izvršenje rješenja.“

Član 46

U članu 259 stav 1 poslije riječi „pozivanja“ dodaju se riječi: „i da građanin ima pravo da u prostorije policije dođe zajedno sa advokatom“.

U stavu 2 poslije riječi: „Prikupljanje obavještenja“ dodaju se riječi: „od strane policije“.

U stavu 6 riječi: „prinudno privoditi“ zamjenjuje sa riječju „pozvati“.

Član 47

U članu 261 stav 4 poslije riječi „osumnjičenom“ zarez i riječi: „po njegovom izboru,“ brišu se, a poslije riječi: „postaviti branioca“ dodaju se riječi: „po redoslijedu“.

Stav 5 mijenja se i glasi:

„(5) Po odobrenju državnog tužioca, a uz prisustvo branioca, policija i službenici organa državne uprave nadležnog za poslove carina mogu da saslušaju osumnjičenog. Ako osumnjičeni sam ne uzme branioca, nadležni državni tužilac će mu po službenoj dužnosti postaviti branioca po redoslijedu sa spiska Advokatske komore i bez odlaganja ga saslušati.“

Član 48

U članu 262 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) Ako u toku izviđaja državni tužilac ocijeni da je radi donošenja naredbe o sprovećenju istrage potrebno neko lice saslušati u svojstvu svjedoka, saslušanje će obaviti u skladu sa članom 113 ovog zakonika.“

U stavu 2 poslije riječi „osumnjičenom“ dodaju se riječi: „ako je poznat“.

Stav 3 briše se.

U stavu 4 poslije prve rečenice dodaje se nova rečenica koja glasi: „U zapisniku će se navesti razlog zbog kojeg je saslušanje svjedoka izvršeno bez prisustva osumnjičenog i njegovog branioca.“

Dosadašnji stav 4 postaje stav 3.

Član 49

U nazivu člana 264 riječi: „i zadržavanje“ brišu se.

U stavu 3 riječi: „12 časova“ zamjenjuju se riječima: „24 časa“, a poslije riječi „slobodu“ dodaje se riječ „odmah“.

Poslije stava 4 dodaje se novi stav koji glasi:

„(5) Ovlašćeni policijski službenici mogu lišiti slobode lice za kojim je raspisana međunarodna potjernica. Lice lišeno slobode će se bez odlaganja sprovesti sudiji za istragu, a najkasnije u roku od 24 časa od časa lišenja slobode.“

Član 50

U članu 266 stav 3 poslije riječi „dužnosti“ dodaju se riječi: „po redoslijedu sa spiska Advokatske komore“.

Član 51

U članu 267 stav 1 riječi: „48 časova“ zamjenjuju se riječima: „72 časa“.

U stavu 2 u drugoj rečenici riječi: „osnov sumnje“ zamjenjuju se riječima: „osnovanost sumnje“.

U stavu 3 riječi: „imaju pravo žalbe“ zamjenjuju se riječima: „mogu izjaviti žalbu, u roku od osam časova od časa prijema rješenja iz stava 2 ovog člana.“.

Stav 4 briše se.

Član 52

U članu 268 stav 6 mijenja se i glasi:

„(6) Kad je lice lišeno slobode dovedeno državnom tužiocu, to lice ima pravo na zdravstveni pregled od strane doktora medicine kad to zatraži ili kada to zatraže njegov branilac, član njegove porodice ili lice sa kojim živi u vanbračnoj zajednici. Izvještaj o obavljenom zdravstvenom pregledu prilaže se spisima predmeta.“

Član 53

U članu 271 stav 2 mijenja se i glasi:

„(2) O odbacivanju krivične prijave obavijestiće se podnositelj krivične prijave, oštećeni u skladu sa članom 59 ovog zakonika, kao i lice protiv koga je podnijeta krivična prijava, ako ono to zahtijeva. Oštećeni i podnositelj krivične prijave u obavještenju će se poučiti o pravu na podnošenje pritužbe na rješenje o odbacivanju krivične prijave.“

Član 54

Poslije člana 271 dodaje se novi član koji glasi:

„Pritužba na rješenje o odbacivanju krivične prijave“

Član 271a

(1) Oštećeni ili podnositelj krivične prijave kad nema oštećenog ili je oštećeni nepoznat imaju pravo da, u roku od osam dana od dana prijema obavještenja iz člana 271 stav 2 ovog zakonika, neposredno višem državnom tužilaštvu podnesu pritužbu kojom zahtijevaju preispitivanje rješenja o odbacivanju krivične prijave.

(2) Neposredno više državno tužilaštvo će o svom postupanju po pritužbi iz stava 1 ovog člana obavijestiti oštećenog, odnosno podnositelja krivične prijave u roku od 30 dana od dana podnošenja pritužbe.“

Član 55

U članu 272 poslije stava 6 dodaje se novi stav koji glasi:

„(7) Troškovi krivičnog postupka iz člana 226 stav 1 ovog zakonika padaju na teret državnog tužilaštva.“

Član 56

U članu 276 stav 2 riječ „stranaka“ zamjenjuje se riječima: „državnog tužioca, odnosno okrivljenog“.

Član 57

U članu 277 stav 2 poslije riječi „postupka“ briše se tačka i dodaju riječi: „u skladu sa članom 154 st. 3 i 4 ovog zakonika.“

Član 58

U članu 290 stav 5 riječi: „15 dana od dana kad mu je rješenje dostavljeno“ zamjenjuju se riječima: „30 dana od dana kad mu je naredba dostavljena“.

Član 59

Član 293 mijenja se i glasi:

„(1) Optužnica se dostavlja sudu radi kontrole i potvrđivanja.

(2) Kontrolu i potvrđivanje optužnice za krivična djela za koja u prvom stepenu sudi sudija pojedinac vrši predsjednik vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, a za krivična djela za koja sudi vijeće kontrolu i potvrđivanje optužnice vrši vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(3) Po prijemu optužnice predsjednik vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, u roku od 15 dana, zakazuje ročište radi ispitivanja i ocjene zakonitosti i opravdanosti optužnice. Na ročište se poziva tužilac, okrivljeni i branilac i u pozivu se upozoravaju da će se ročište održati i u njihovom odsustvu ukoliko se na uredan poziv ne odazovu.

(4) Predsjednik vijeća, nakon što provjeri da li su se svi pozvani odazvali na poziv i da li su im pozivi uredno uručeni, otvara ročište i upoznaje prisutne sa optužnicom koja je sudu dostavljena radi kontrole i potvrđivanja. Tužilac iznosi dokaze na kojima se optužnica zasniva, a okrivljeni i branilac mogu da ukažu na propuste u istrazi ili na nezakonite dokaze ili da nema dovoljno dokaza za osnovanu sumnju da je okrivljeni izvršio krivično djelo koje je predmet optužbe, kao i da ukažu na dokaze koji idu u korist okrivljenom.

(5) Ročište će se održati i kad se poziv okrivljenom nije mogao uručiti na njegovu do tada poznatu adresu.

(6) Kad sud utvrdi da postoje greške ili nedostaci u optužnici iz člana 292 ovog zakonika ili u samom postupku ili je potrebno bolje razjašnjenje stanja stvari da bi se ispitala opravdanost optužnice vratiće optužnicu da se zapaženi nedostaci otklone ili da se istraga dopuni, odnosno sproveđe. Tužilac je dužan da, u roku od tri dana od dana kad mu je saopštена odluka suda, podnese ispravljenu optužnicu ili da u roku od dva mjeseca dopuni istragu ili je sprovede. Iz opravdanih razloga, na zahtjev tužioca, ovaj rok se može produžiti. Ako državni tužilac propusti rok, dužan je da o razlozima propuštanja obavijesti neposredno više državno tužilaštvo. Ako oštećeni kao tužilac propusti pomenuti rok, smatraće se da je odustao od gonjenja i postupak će se obustaviti.

(7) Ako je potrebno bolje razjašnjenje stvari da bi se ispitala opravdanost optužnice oštećenog kao tužioca, sud će optužnicu dostaviti sudiji za istragu da u roku od dva mjeseca preduzme određene dokazne radnje.

(8) Ako sud utvrdi da je za krivično djelo koje je predmet optužbe nadležan drugi sud, oglasiće nenađežnim sud kojem je podnesena optužnica i po pravosnažnosti rješenja uputiće predmet nadležnom sudu.

(9) Ako sud utvrdi da se u spisima nalaze zapisnici ili obavještenja iz člana 211 ovog zakonika, donijeće rješenje o njihovom izdvajaju iz spisa. Protiv ovog rješenja dozvoljena je posebna žalba o kojoj odlučuje vijeće neposredno višeg suda. Po pravosnažnosti rješenja, predsjednik vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika obezbijediće da se izdvojeni zapisnici i obavještenja zatvore u poseban omot i predaju sudiji za istragu radi čuvanja odvojeno od ostalih spisa. Izdvojeni zapisnici i obavještenja se ne mogu razgledati niti se mogu koristiti u krivičnom postupku.“

Član 60

U čl. 294 i 299 riječ „vijeće“ u različitom padežu zamjenjuje se riječju „sud“ u odgovarajućem padežu.

Član 61

Član 295 mijenja se i glasi:

„Prilikom donošenja rješenja iz člana 293 stav 8 i člana 294 ovog zakonika sud nije vezan za pravnu ocjenu djela koju je tužilac naveo u optužnici.“

Član 62

U članu 296 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) Ako ne doneše rješenje iz člana 293 stav 8 i člana 294 ovog zakonika, sud će u roku od osam dana, a u složenim predmetima u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta iz člana 293 stav 3 ovog zakonika, donijeti rješenje kojim se optužnica potvrđuje.“

U stavu 3 riječ „vijeće“ zamjenjuje se riječju „sud“.

Član 63

Naziv člana i član 297 mijenjaju se i glase:

, „Žalba na odluku“

Član 297

(1) Protiv odluke suda iz člana 293 stav 8 ovog zakonika žalba je dozvoljena, a protiv odluka iz člana 294 ovog zakonika žalbu može izjaviti tužilac i oštećeni. Protiv ostalih odluka suda donesenih povodom kontrole optužnice žalba nije dozvoljena.

(2) Ako je protiv odluke suda žalbu izjavio samo oštećeni, a žalba bude usvojena smatraće se da je izjavljivanjem žalbe oštećeni preuzeo gonjenje.“

Član 64

U članu 298 stav 1 riječi: „koje vrši kontrolu optužnice“ zamjenjuju se riječima: „iz člana 24 stav 7 ovog zakonika“.

Član 65

Član 300 mijenja se i glasi:

„(1) Za krivična djela za koja se goni po službenoj dužnosti, osim krivičnih djela terorizma i ratnih zločina, osumnjičenom, okrivljenom i branioncu može se dati predlog za zaključenje sporazuma o priznanju krivice, odnosno osumnjičeni, okrivljeni i branilac mogu državnom tužiocu predložiti zaključenje takvog sporazuma.

(2) Kad se uputi predlog iz stava 1 ovog člana, stranke i branilac mogu pregovarati o uslovima priznanja krivice za krivično djelo, odnosno krivična djela koja se osumnjičenom, odnosno okrivljenom stavljuju na teret.

(3) Sporazum o priznanju krivice mora biti zaključen u pisanom obliku i potpisani od stranaka i branionca, a može se podnijeti najkasnije na prvom ročištu za održavanje glavnog pretresa pred prvostepenim sudom.

(4) Sporazum o priznanju krivice podnosi se, ako optužnica još nije podignuta, odnosno nije podnijet optužni predlog ili privatna tužba predsjedniku vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika, a nakon podizanja optužnice, odnosno podnošenja optužnog predloga ili privatne tužbe predsjedniku vijeća.

(5) Ako je sporazum o priznanju krivice zaključen prije podizanja optužnice, odnosno podnošenja optužnog predloga ili privatne tužbe, državni tužilac će zajedno sa sporazumom dostaviti sudu i optužnicu, odnosno optužni predlog koji čini sastavni dio ovog sporazuma.

(6) Na optužnicu, odnosno optužni predlog iz stava 5 ovog člana, ne primjenjuju se odredbe o kontroli optužnice, odnosno odredbe o prethodnom ispitivanju optužnog predloga.“

Član 66

U članu 302 stav 2 mijenja se i glasi:

„(2) Kad je sporazum o priznanju krivice podnesen prije podizanja optužnice, odnosno podnošenja optužnog predloga ili privatne tužbe, o njemu odlučuje predsjednik vijeća iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.“

U stavu 3 poslije riječi „optužnice,“ dodaju se riječi: „odnosno podnošenja optužnog predloga ili privatne tužbe,“.

U stavu 9 druga rečenica mijenja se i glasi: „Sporazum i sve spise predmeta koji čine sastavni dio sporazuma uništava predsjednik vijeća, o čemu sačinjava zapisnik.“

Član 67

U članu 303 stav 1 riječi: „predsjednik vijeća“ zamjenjuju se riječju „sud“.

Član 68

U članu 325 poslije stava 1 dodaju se dva nova stava koja glase:

„(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana, branilac je dužan da bez odlaganja dostavi sudu dokaz o spriječenosti da dođe na glavni pretres.

(3) Pod opravdanom spriječenošću branioca da dođe na glavni pretres u smislu stava 1 ovog člana, ne može se smatrati spriječenost koja traje duže vrijeme niti zauzetost branioca u drugom sudskom predmetu. U tim slučajevima branilac je dužan da obezbijedi zamjenu iz reda advokata.“

Dosadašnji stav 2 postaje stav 4.

Član 69

U članu 329 stav 4 riječi: „je odlaganje trajalo duže od tri mjeseca ili ako“ brišu se.

Član 70

U članu 348 stav 1 riječ: „maloljetnika“ zamjenjuje se riječima: „lice starije od 14 godina“.

Član 71

U članu 356 stav 2 mijenja se i glasi:

„(2) Izuzetno, bez saglasnosti stranaka, ali po njihovom saslušanju, vijeće može odlučiti da se pročita zapisnik o saslušanju svjedoka ili vještaka na ranjem glavnem pretresu, koji je održan pred istim predsjednikom vijeća, ako je svjedok ili vještak na ranjem glavnem pretresu saslušan na sve okolnosti i ako bi njihovo ponovno pozivanje vodilo samo odgovlačenju krivičnog postupka.“

Član 72

U članu 376 poslije stava 7 dodaje se novi stav koji glasi:

„(8) Ako je presuda donesena na osnovu sporazuma o priznanju krivice, optuženi koji se nalazi u pritvoru upućuje se na izdržavanje kazne zatvora, ako je vrijeme provedeno u pritvoru kraće od dužine izrečene kazne zatvora.“

Član 73

U članu 386 stav 1 tačka 8 mijenja se i glasi:

„8) izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude;“.

Poslije tačke 8 dodaje se nova tačka koja glasi:

„9) presuda nema uopšte razloga ili u njoj nijesu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi potpuno nejasni ili u znatnoj mjeri protivrječni ili ako o odlučnim činjenicama postoji znatna protivrječnost između onog što se navodi u razlozima presude o sadržini isprava ili zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava.“

Član 74

Član 392 mijenja se i glasi:

„(1) Kad spisi sa žalbom stignu drugostepenom суду одmah se, na propisan način, određuje sudija izvjestilac.

(2) Ako sudija izvjestilac utvrdi da postoje greške u imenima i brojevima, kao i druge očigledne greške u pisanju i računanju, nedostaci u obliku i nesaglasnosti pisano izrađene presude sa izvornikom u pogledu podataka iz člana 374 stav 1 tač. 1 do 5 i tačka 7 ovog zakonika, dostaviće spise prvostepenom суду prije održavanja sjednice drugostepenog vijeća, da predsjednik prvostepenog vijeća doneše posebno rješenje o ispravci prvostepene presude, u skladu sa članom 380 ovog zakonika.

(3) Sudija izvjestilac može, po potrebi, od prvostepenog suda pribaviti izvještaj o povredama odredaba krivičnog postupka, a može preko tog suda ili sudije za istragu suda na čijem se području radnja ima izvršiti ili na drugi način provjeriti navode žalbe u pogledu novih dokaza i novih činjenica ili od drugih organa ili organizacija pribaviti potrebne izvještaje ili spise.

(4) Ako sudija izvjestilac utvrdi da se u spisima nalaze zapisnici i obavještenja iz člana 211 ovog zakonika, dostaviće spise prvostepenom суду, prije održavanja sjednice drugostepenog vijeća, da predsjednik prvostepenog vijeća doneše rješenje o njihovom izdvajaju iz spisa i da ih, po pravosnažnosti rješenja, u zatvorenom omotu preda sudiji za istragu radi čuvanja odvojeno od ostalih spisa.

(5) Ako se radi o krivičnom djelu za koje se goni po optužbi državnog tužiloca, sudija izvjestilac će spise dostaviti državnom tužilcu, koji je dužan da ih razmotri i podnese svoj predlog ili izjavi da će predlog podnijeti na sjednici vijeća i da ih bez odlaganja vrati sudu.“

Član 75

U članu 393 stav 1 u prvoj rečenici riječi: „optuženi i njegov branilac, oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac“ zamjenjuju se riječima: „ovlašćeni tužilac, optuženi ili njegov branilac“.

Član 76

U članu 407 poslije stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

„(2) Drugostepeni sud će, uvažavajući žalbu ili po službenoj dužnosti, rješenjem ukinuti prvostepenu presudu, ako utvrди da postoji bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 386 stav 1 tačka 9 ovog zakonika i naložiti prvostepenom суду da, bez otvaranja glavnog pretresa, otkloni navedenu povredu izradom novog pismenog otpravka presude.“

U stavu 5 riječi: „dva puta ukidana“ zamjenjuju se riječima: „jednom ukinuta“.

Dosadašnji st. 2, 3, 4 i 5 postaju st. 3, 4, 5 i 6.

Član 77

U članu 417 stav 4 mijenja se i glasi:

„(4) Ispitujući žalbu sud će, po službenoj dužnosti, paziti da li postoje povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 386 stav 1 ovog zakonika.“

Član 78

U članu 421 stav 1 poslije tačke 3 dodaje se nova tačka koja glasi:

„4) u presudi nije uračunato vrijeme provedeno u ekstradicionom pritvoru.“

Poslije stava 4 dodaje se novi stav koji glasi:

„(5) U slučaju iz stava 1 tačka 4 ovog člana, sud koji je sudio u prvom stepenu će preinačiti presudu u dijelu odluke o kazni, na način što će u izrečenu kaznu uračunati vrijeme provedeno u ekstradicionom pritvoru.“

Dosadašnji st. 5 i 6 postaju st. 6 i 7.

Član 79

U članu 424 stav 1 poslije tačke 5 dodaje se nova tačka koja glasi:

„5a) je odlukom Ustavnog suda Crne Gore utvrđeno da su u toku krivičnog postupka povrijeđena ljudska prava i osnovne slobode i da je presuda zasnovana na takvoj povredi, a da je ponavljanjem postupka moguće ispraviti učinjenu povredu;“.

Član 80

Član 438 mijenja se i glasi:

„(1) Okrivljeni koji je osuđen na bezuslovnu kaznu zatvora od jedne godine ili težu kaznu ili kaznu maloljetničkog zatvora i njegov branilac mogu, u roku od 30 dana od dana kad je okrivljeni primio pravosnažnu presudu, pisanim i obrazloženim predlogom tražiti od Vrhovnog državnog tužilaštva da podigne zahtjev za zaštitu zakonitosti protiv pravosnažne presude, zbog:

1) povrede Krivičnog zakonika na štetu okrivljenog iz člana 387 ovog zakonika;

2) povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 386 stav 1 tač. 1, 3, 5, 6 i 7 ovog zakonika, ili zbog učestvovanja u rješavanju u drugom, odnosno trećem stepenu sudije koji se morao izuzeti (član 38 stav 1 tač. 1 do 5) ili zbog toga što je okrivljenom na glavnom pretresu ili pretresu pred drugostepenim sudom uskraćeno pravo da upotrebljava svoj jezik;

3) povrede prava okrivljenog na odbranu;

4) povrede odredaba krivičnog postupka u žalbenom postupku, ako je ta povreda bila od uticaja na donošenje pravilne presude.

(2) Predlog iz stava 1 ovog člana, ne može podnijeti okrivljeni koji nije podnio žalbu protiv presude, osim ako je presudom drugostepenog suda umjesto oslobođanja od kazne, sudske opomene, uslovne osude ili novčane kazne, izrečena bezuslovna kazna zatvora, odnosno kazna maloljetničkog zatvora umjesto vaspitne mjere.

(3) Vrhovno državno tužilaštvo će predlog iz stava 1 ovog člana rješenjem odbiti kao neosnovan ako ocijeni da nema razloga za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti, a odbaciti ako je predlog podnijet neblagovremeno ili od strane neovlašćenog lica.

(4) Protiv rješenja iz stava 3 ovog člana, okrivljeni i njegov branilac mogu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja, podnijeti žalbu Vrhovnom судu, preko Vrhovnog državnog tužilaštva.

(5) O žalbi iz stava 4 ovog člana rješava vijeće sastavljeno od troje sudija Vrhovnog suda, koje će žalbu odbaciti kao neblagovremenu ili nedozvoljenu, ako je izjavljena van zakonskog roka, odnosno od strane neovlašćenog lica, ili odbiti kao neosnovanu i potvrditi rješenje iz stava 3 ovog člana.

(6) Vijeće iz stava 5 ovog člana će žalbu uvažiti i ukinuti pobijano rješenje ako to rješenje nema razloga ili su dati razlozi nejasni, zbog čega je predlog neosnovan i predmet vratiti Vrhovnom državnom tužilaštву na ponovni postupak i odlučivanje.

(7) Ako vijeće iz stava 5 ovog člana odbaci ili odbije žalbu, vratiće spise predmeta Vrhovnom državnom tužilaštву, sa dovoljnim brojem ovjerениh prepisa svoje odluke.

(8) Vijeće iz stava 5 ovog člana uvažiće žalbu ako utvrdi da razlozi na koje se poziva okrivljeni ili branilac okrivljenog čine opravdanim postupanje suda po predlogu za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti. Ako vijeće uvaži žalbu, predlog okrivljenog i njegovog branioca za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti smatraće se zahtjevom za zaštitu zakonitosti.

(9) U slučaju iz stava 8 ovog člana, Vrhovno državno tužilaštvo nastaviće kao ovlašćeni tužilac da učestvuje u postupku kao da je podignut zahtjev za zaštitu zakonitosti.“

Član 81

U članu 448 stav 1 tačka 2 poslije riječi „prijeti“ briše se tačka i dodaju riječi: „ili ponoviti krivično djelo.“

Poslije tačke 2 dodaju se dvije nove tačke koje glase:

„3) postoje okolnosti koje ukazuju da će okrivljeni uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsifikovati dokaze ili tragove krivičnog djela ili da će ometati postupak uticanjem na svjedočke, saučesnike ili prikrivače;

4) uredno pozvani okrivljeni izbjegava da dođe na glavni pretres.“

U stavu 2 riječi: „osam dana“ zamjenjuju se riječima: „30 dana.“

Član 82

U članu 450 stav 1 mijenja se glasi:

„(1) Optužni predlog, odnosno privatna tužba treba da sadrži: ime i prezime okrivljenog, nadimak, ako ga ima, ime i prezime roditelja, datum i mjesto rođenja, mjesto prebivališta i boravišta, državljanstvo ako ga ima, kratak opis krivičnog djela i zakonski naziv krivičnog djela, označenje suda pred kojim se ima održati glavni pretres, predlog koje dokaze treba izvesti na glavnem pretresu, predlog da se okrivljeni oglasi krivim i osudi u skladu sa zakonom i potpis tužioca.“

Član 83

Član 451 mijenja se i glasi:

„(1) Kad sud primi optužni predlog ili privatnu tužbu, sudija će prethodno ispitati da li je sud nadležan, da li je stanje stvari dovoljno razjašnjeno za odlučivanje po optužnom predlogu i da li postoje uslovi za odbacivanje optužnog predloga, odnosno privatne tužbe.

(2) Ako sudija utvrdi da postoje greške ili nedostaci u optužnom predlogu, odnosno privatnoj tužbi, vratiće ih tužiocu da te nedostatke u roku od tri dana otkloni. Ako oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac ne otkloni nedostatke u propisanom roku smatraće se da je odustao od krivičnog gonjenja i postupak će se obustaviti.

(3) Ako sudija utvrdi da je potrebno bolje razjašnjenje stanja stvari da bi se ispitala osnovanost optužnog predloga, vratiće optužni predlog državnom tužiocu da u roku od 30 dana sproveđe određene dokazne radnje. Na zahtjev državnog tužioca, iz opravdanih razloga, ovaj rok može se produžiti. Ako državni tužilac propusti rok, dužan je da o razlozima propuštanja obavijesti višeg državnog tužioca.

(4) Ako sudija ne donese rješenje iz st. 2 i 3 ovog člana, dostaviće optužni predlog odnosno privatnu tužbu okrivljenom i zakazaće, odmah, glavni pretres. Ako se glavni pretres ne zakaže u roku od 30 dana od dana prijema optužnog predloga ili privatne tužbe, sudija je dužan da o razlozima izvijesti predsjednika suda koji će preuzeti mjere da se glavni pretres što prije održi.“

Član 84

U članu 453 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) Sudija će rješenjem odbiti optužni predlog ili privatnu tužbu, ako nađe da postoje razlozi iz člana 294 stav 1 ovog zakonika.“

Član 85

U članu 477 stav 1 mijenja se i glasi:

„(1) Predmeti koji se u skladu sa Krivičnim zakonikom mogu oduzeti, oduzeće se i kad se krivični postupak ne završi presudom kojom se optuženi oglašava krivim, ako to zahtijevaju razlozi bezbjednosti ljudi i imovine ili razlozi morala ili ako i dalje postoji opasnost da će biti upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela.“

Član 86

U članu 505 riječi: „u skladu sa članom 203“ zamjenjuju se riječima: „u skladu sa čl. 203, 203a i 203b“.

Član 87

U članu 508 stav 1 riječi: „tri godine“ zamjenjuju se riječima: „jedne godine“.

Poslije stava 4 dodaje se novi stav koji glasi:

„(5) Prilikom raspisivanja potjernice i traganja za licima za kojima je raspisana potjernica mogu se preduzeti radnje i ovlašćenja iz člana 257 ovog zakonika.“

Posebne odredbe o računanju rokova

Član 88

Ako na dan početka primjene ovog zakona teče neki rok, taj rok će se računati po odredbama ovog zakona, osim ako je prema ranijim propisima rok bio duži.

Započeti postupci

Član 89

Ako je do dana početka primjene ovog zakona podignuta optužnica ili podnijet optužni akt po odredbama Zakonika o krivičnom postupku („Službeni list CG“, br. 57/09, 49/10, 47/14 i 2/15), na kontrolu optužnice, odnosno prethodno ispitivanje optužnog akta primjenjivaće se odredbe tog zakonika.

Ako je do dana početka primjene ovog zakona donesena odluka protiv koje je u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku („Službeni list CG“, br. 57/09, 49/10, 47/14 i 2/15) izjavljen pravni lijek, a ta odluka još nije dostavljena ili je u toku rok za izjavljivanje pravnog lijeka ili po izjavljenom pravnom lijeku još nije odlučeno, na pravo na pravni lijek i postupak po pravnom lijeku primjenjivaće se odredbe tog zakonika.

Primjena pojedinih odredaba**Član 90**

Odredbe čl. 90a, 90b i 90v ovog zakonika primjenjivaće se od dana stupanja na snagu zakona kojim će se urediti oduzimanje i upravljanje imovinom stečenom kriminalnom djelatnošću.

Prestanak važenja pojedinih odredaba**Član 91**

Odredbe čl. 91 do 96 ovog zakonika prestaju da važe danom stupanja na snagu zakona kojim će se urediti oduzimanje i upravljanje imovinom stečenom kriminalnom djelatnošću.

Stupanje na snagu**Član 92**

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“, a primjenjivaće se nakon isteka 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Broj: 23-2/15-6/18
EPA 830 XXV
Podgorica, 26. jun 2015. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 25. SAZIVA

